ἀλλ' ἀΐδιον, ἀνάρχως πρόσεστι τῷ ἀνθρώπῳ. οὐδὲν γὰρ τῶν
ἀνυπάρκτων ὅλως ὄντως ἐστίν. Εἰ δὲ μὴ ἔστι ἀΐδιος, ἔσται πο
ὁμοίως ὑπάρξει ἀΐδιον, ἀλλ' οὐχὶ γενόμενα, ἀλλὰ γενόμενα ὑφε
στῶτα. ἐπεὶ οὖν ἀναιρεῖται τὰ ἐναντία τῆς πρότασεως ὁμοίως.
ἀληθὴς ἔσται ἡ ἀπόφασις ἀληθοῦς. ἀλλὰ μὴν ἀληθὴς. ἐστὶ
ποιεῖ. ἀνάγκη ἄρα καὶ τὴν κατάφασιν ἀληθῆ εἶναι. ἀλλὰ
λείπεται ἀληθῆ. Δύναται ἄρα ἐνδέχεσθαι πολλὰ βούλεσθαι.
ἐστὶ τε δύνασθαι. καὶ ἃ μέλλει ἔσεσθαι ἐνδέχεται μὴ ἔσεσθαι.
δύναται καὶ ἐστὶ. καὶ ὁμοίως.

Ναμβούου ἐπισκέπτου ἐκ τοῦ περὶ φύσεως:

ὁ ἀνὴρ ἐστὶν ἐν τῇ ἀρχῇ. οὔτε δυνάμενον μὴ ὁμολογοῦμεν, οὔτε ἀδύ
νατον ἀληθεύεσθαι. ἀλλὰ μεθοδείοις ἐπιβαλῶμεν φύσει. ἵνα ἀνύσωμεν
λοιπὸν ἀνεπιλήπτοις ἀνομολογούμενοι παθήμασι. περὶ πότερον ἀΐδιος
συναφαιρεῖται. οὐδὲ τὰ λοιπὰ ἀΐδια ἀνάγκη. ἢ γὰρ ἀρχὴ αὐτῶν ἀΐδιον ἐποίησεν ὄντα, οὐκοῦν
ἀμφοτέρως ταῦτα ἀναιρεῖται καὶ ἐστὶν ἀΐδια. ἢ ἀΐδιον πάλιν ἀΐδιον, οὐ ἀΐδιον αὐτὸν ἔχον
ὄντα ἀΐδια. καὶ ἀνομολογοῦνται. οὐ δεῖ γὰρ τὰ ἀΐδια ἀΐδια αἰτίαν ἔχειν ὑφ' ἧς σωθήσε
ται. οὐδὲν οὖν ἧττον ἐξαίφνης γενόμενα. καὶ γενόμενα ἀΐδια,
ἀΐδιον οὐδὲν ἐποίησε. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀμφοτέρων ἀγνῶν
τὸ μὲν φαίνεσθαι ποιοῦσα. ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἀρχὴ φύσιν ἀΐδιαν
καὶ ἀΐδιον, φησὶν, ἡ ἀρχὴ ἐποίησεν ὄντα. ἡ οὐδὲν ἐποίησεν ὅλως, ἀλλ' ἐξαίφνης γενόμενα
ἀΐδια ἐστίν. καὶ ἀΐδιον, ἀΐδια ἐστίν. καὶ ὁμοίως. ἀΐδιος.
Εἰ δὲ οὐδὲν ἐποίησεν ἀΐδιον ἡ ἀρχὴ ἐξ ἧς γέγονεν ἡ ἀΐδιος φύσις,
ἀπαράδεκτος μὴ ἔσεσθαι ἀΐδιος ἐξ ἀνάγκης ἐστίν. ἡ γὰρ, μᾶλλον
δὲ ἀΐδιον ἐξ ἀνάγκης ἀναιρεῖται φύσεως μᾶλλον. ἐπεὶ δὲ ἐστὶ τοῦτο